

geringen paa sin Side ønsker intet hellere end at holde Kvinderne nede og udestænge dem fra selvstændigt Erhverv (udenfor Prostitutionen). Følgen af dette Fællesskab i Interesser er efter »Votes for Women« den, at man ganske stille undlader at overholde Bestemmelserne om den skolepligtige Alder for Drengene og er i Færd med at genindføre det i sin Tid saa haardt fordømte — og forbudte — *Børnearbejde*. Hellere end at lade Kvinderne komme frem paa Arbejdsmarkedet, ser man gennem Fingre med, at 11—12 Aars Drengene udebliver fra Skolerne og anvendes til voksne Mænds Arbejde.

Saa er der endelig *Sygeplejerskerne*. »Votes for Women« for 29. Januar omtaler efter »British Medical Journal« et Forsøg paa lige før Jul at afskedige alle Sygeplejersker, hørende til det engelske »Røde Kors«, og tilbyde dem Genengagement — for den halve Lønning! Dette Forsøg mislykkedes den Gang, forsaavidt angaaende Sygeplejerskerne ved Fronten, men blev gennemført overfor de Sygeplejersker, der da endnu opholdt sig i England — uden Hensyn til den voldsomme Stigning af alle Priser. Og nu ser det ifølge »Votes for Women« for 12. Februar ud, som om det engelske »Røde Kors« virkelig vil halvere Lønningerne for alle sine Sygeplejersker — ogsaa for de Sygeplejersker, der gør Tjeneste ved Fronten!

Jeg gad egentlig vidst, hvad det danske »Røde Kors« mener om en saadan Adfærd. Selvfølgelig, den hidtilværende Lønning, Lst. 2 = ca. 36 Kr. ugentlig, er ikke lidt efter danske Forhold, derimod ikke synderlig meget efter engelske. Men det halve, Lst. 1 = 18 Kr. ugentlig, er efter engelske Forhold den rene »Sweating« — særlig overfor en saa ansvarsfuld og opslidende Gerning som Sygeplejerskernes, her endydeligere forbundet med den mest overhængende Fare for Liv og Lemmer.

I Betragtning af de øvrige krigsførende Landes Anerkendelse af Sygeplejerskernes Virksomhed for Tiden, tager det engelske Forslag om at halvere deres Lønning sig meget ilde ud!

Meddelelser.

Tirsdag d. 19. Februar bisattes Fru Johanne Meyer i Bispebjerg Krematorium. I det meget talrige Følge saas flere Medlemmer af Hovedbestyrelsen for »Landsforbundet for Kvinders Valgret« samt Medlemmer af »Københavns Kvindevalgretsforening«s Bestyrelse.

Signerede Kranse var sendt saavel fra Landsforbundet som »Københavns Kvindevalgretsforening«.

Aarsbidrag til Landsforbundet.

Kvindevalgretsforeninger, som er stiftet inden 1. Januar 1914, bedes indbetale Aarsbidrag til »Landsforbundet for Kvinders Valgret« til under tegnede Kasserer.

I Følge § 8 af Landsforbundets Love

svarer Foreninger, hvis aarlige Indtægt er under 100 Kr., 5 pCt., Foreninger, hvis Indtægt er over 100 Kr., 10 pCt. aarlig af deres Indtægt.

Bidraget svares i Forhold til det Medlemsantal, Foreningerne havde 1. Decbr. 1913 uden Hensyn til senere Forøgelse.
Ingeborg Møller,
Kalundborg.

Bladet.

Klager over Bladets Ekspedition i København bedes indsendt til Fru Clinny Dreyer, Zoologisk Have.

Landsforbundets Valgretsmærke.

Det henstilles til Medlemmerne i udstrakt Grad at anvende Landsforbundets Valgretsmærke til Breve. Den stilfærdige men dog virkningsfulde Agitation, som ydes ved Brugen af dette lille Mærke, bør ikke lades ubenyttet. Intet Medlem bør afsende et Brev, der ikke er forsynet med Valgretsmærke.

1 Ark koster 50 Øre, 5 Ark 2,50 Øre. Faas ved Henvendelse til Frk. Orth Pilestræde 47, København K.

Beløbet bedes indsendt samtidig med Bestillingen.

MØDER

KØBENHAVNS KVINDEVALGRETFORENING holder offentligt Møde *Tirsdag den 16. Marts Kl. 8* i »Grundtvigs Hus«, Studiestræde 38. Hr. Reservelæge, Dr. med *V. Meisen* taler om

„Saarede i Krigen“.

Foredraget ledsages af Lysbilleder. Ikke-Medlemmerne 25 Øre. Indmeldelse ved Indgangen.

NB. Mødet averteres i Dagspressen Lørdag den 13. Marts.

i den Nonne af den franske Plejerskeorden, som lønnedes med Æreslegionens Kors for med sin Haand at have taget en Granat op, der var faldet mellem Sygesengene, og derpaa under overhængende Livsfare at have baaret den saa langt bort, at den kunde eksplodere uden Fare for de Syge. —

Man maa spørge: Hvor kan de holde det ud, disse Plejersker? —

Hvor kan de se paa de uafsladelige Lidelser, det sivende Blod, de kummerfulde Øjne, de sønderflængede Legemer uden for bestandig at miste Sansen for Livets Glæde? De har jo set ind i Medusas Ansigt.

Efter endt Gerning gaar Lægen til sin »Messe«, sit »Kasino« for at samles med Kolleger og Officerer men Sygeplejersken maa blive i den Jammerens Verden, hvor hun hører til. Hun vilde heller ikke kunde udholde det, trods al Optagethed

af sit Kalds Betydning, hvis ikke Livet i Felten, som alle vegne, havde sine lyse Sider. Man kan vist gaa ud fra, at mangel på ungdommelig Latter kan lyde i et Gaardsrum, hvis Mure vakler for Granaternes Ild, og at et Maaltid kan blive indtaget under spøgelydende Samtale, selv om en Række Sygebaarer nærmer sig derude.

Saa kan er jo Livet sammenvævet med Spøg selv midt i Alvoren.